

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Filipem Skřivanem ve věci

žalobce: **O. K.**, nar. X, státní příslušnost X
t. č. X
zastoupen JUDr. Petrem Navrátillem, advokátem
sídlem Joštova 4, Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 8. 2021, č. j. OAM-223/ZA-ZA11-ZA03-2021,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“). Žalobce namítá, že žalovaný nedostatečně posoudil jeho obavy z pronásledování v souvislosti s jeho

kurdskou národností, neshromáždil si dostatek informací o zemi původu a vydal nepřezkoumatelné rozhodnutí. Vystala zde také otázka včasnosti podané žaloby.

II. Rozhodnutí žalovaného a související skutkové okolnosti

2. Žalobce požádal o mezinárodní ochranu dne 7. 4. 2021. Uvedl, že v Turecku se více než 15 let živil výrobou reklamy. Znal proto mnoho lidí různých názorů. Několikrát se mu stalo, že ho zastavili lidé, kteří se ho ptali, jak a proč tyto osoby zná. Později ho obviňovali, že jako Kurd dělá reklamy pro Kurdy, včetně partyzánů. Jednou když byl na benzínce, za ním přišly dvě osoby a chtěly s ním mluvit. Výhružkou se zbraní ho donutily nasednout k nim do auta. Vyptávaly se ho pak na funkcionáře strany HDP A. A. a M. Y. Chtěly, aby o nich žalobce zjistil nějaké informace. Po nějakém čase žalobce znovu oslovily a domluvily setkání. Chtěly, aby žalobce zjistil, kdo financuje stranu a kdo partyzány v horách. Vyhrožovaly mu, že pokud nebude spolupracovat, zatknou ho a budou s ním zacházet jako s partyzány. Poté ho kontaktovaly znovu. Vyptávaly se na jeho pobyt na Kypru a podezíraly ho, že si tam vytvářel známosti na podporu Kurdů v horách. Žalobce se domnívá, že tyto osoby jsou od civilní policie. Dostal strach, proto utekl z Turecka. Po nějaké době se však vrátil. Jeho advokát mu řekl, že dotyční dva představitelé strany HDP byli zatčeni. Žalobcovo jméno je také ve spise. Žalobce se proto bál, že by jej také mohli zatknout. V jeden moment uviděl na křižovatce auto a v něm seděli ti dva, co mu vyhrožovali. Hrozili mu prstem. Poté jeli autem za ním, žalobce jim ale ujel. Následně Turecko znovu opustil.
3. Žalovaný napadeným rozhodnutím neudělil žalobci mezinárodní ochranu. Ve vztahu k § 12 písm. a) zákona o azylu konstatoval, že žalobce ve vlasti nevyvíjel činnost směřující k uplatňování politických práv, za kterou by čelil pronásledování. Neuvedl žádné politické aktivity, kterých by se zúčastnil, ani nebyl členem politické strany. Se stranou HDP pouze sympatizoval. Z informací o zemi původu však plyne, že pokud někdo v HDP čelí problémům, týká se to nejvyšších představitelů, nikoliv řadových členů či sympatizantů.
4. Ani strach žalobce z pronásledování podle § 12 písm. b) zákona o azylu žalovaný nevyhodnotil jako opodstatněný. Odkázal na své odůvodnění k § 12 písm. a). Dodal, že žalobce není osobu, která by po návratu do Turecka měla čelit problémům v souvislosti s politickým názorem. S odkazem na zprávy o zemi původu žalovaný uvedl, že v Turecku dochází ke zvýšenému zájmu státních orgánů o příbuzné členů HDP či osoby jinak spřízněné se členy strany. To není případ žalobce. Ten tvrdil, že s členy strany HDP přišel do kontaktu při výkonu svého podnikání. Nesnažil se od nich získat politické informace. Nelze proto předpokládat, že by žalobce měl být v hledáčku státních orgánů. Tvrdil sice, že ho kontaktovali dva policisté, ovšem to, že skutečně šlo o policii, je pouze domněnka žalobce. Vzhledem k tomu, že žalobce se v politice nijak neangažoval, i pokud by skutečně šlo o policisty, nelze z toho dovozovat, že by žalobci hrozil postih. Maximálně může čelit zvýšenému zájmu policejních orgánů. To ale není pronásledování. Žalovaný také podotkl, že pokud by policie po žalobci skutečně požadovala jisté informace, položila by mu konkrétní dotazy a pravděpodobně by se předtím legitimovala. Je zarážející, že příslušníci policie sdělili žalobci informace o tom, že jeho klienti verbují lidi pro teroristickou organizaci. Pokud by skutečně měli zájem o zmiňované představitelé HDP, logičtější by bylo využít tajné sledování, než kontaktování majitele reklamní agentury. Žalovaný dodal, že ani skutečnost, že žalobce je Kurd, nevede k tomu, že by měl čelit pronásledování.

5. Žalovaný neshledal ani důvody pro udělení dalších forem mezinárodní ochrany. K neudělení doplňkové ochrany žalovaný uvedl, že z výpovědi žalobce neplyne, že by mu v Turecku mělo hrozit špatné zacházení. Odkázal na svou argumentaci k neudělení azylu. Zájem policie, která žalobce údajně kontaktovala, nepředstavuje hrozbu mučení či jiného špatného zacházení nebo trestání. V případě ohrožení se může obrátit na příslušné státní orgány. K vážné újmě v situaci ozbrojeného konfliktu žalovaný uvedl, že pouze na jihovýchodě země turecká armáda bojuje proti povstalcům z PKK. Žalobce však nežil v blízkosti této oblasti.

II. Obsah žaloby

6. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce dne 19. 10. 2021 žalobu. Uvedl, že ji považuje za včasnou. Žalobce neobdržel vyrozumění o uložení zásilky. Rozhodnutí mu bylo fakticky doručeno až 13. 10. 2021 na pracovišti žalovaného, kam se osobně dostavil.
7. Napadené rozhodnutí považuje žalobce za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Ve správním řízení žalobce podrobně vylíčil, z jakých důvodů opustil Turecko. Vysvětlil, proč se coby příslušník kurdské menšiny nemůže vrátit do vlasti. Žalobce se z důvodu útisku kurdské menšiny obával zatčení. Tyto důvody lze považovat za relevantní z pohledu § 12 zákona o azylu.
8. Žalovaný nedostatečně posoudil bezpečnost návratu žalobce do Turecka. Hodnotil pouze politickou situaci v Turecku a postavení členů a sympatizantů strany HDP. Posouzení podmínek navrácení žalobce do vlasti je neúplné a nedostatečné. Ani závěry žalovaného o tom, že by žalobci nehrozilo špatné zacházení, nemají oporu v shromážděných důkazech.
9. V rámci řízení žalovaný nedostatečně shromáždil podklady ohledně návratu neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu kurdské národnosti do Turecka. Žalovaný se případným postihem žalobce zabýval velmi omezeně. Odkazuje sice na zprávy o zemi původu (zpráva organizace ACCORD a informace MZV ČR), ale neuvádí, jaké konkrétní informace z nich dovozuje. Tuto vadu považuje žalobce za zásadní, neboť činí rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelným. Postoj tureckých státních orgánů se vůči Kurdům zhoršil v souvislosti s vojenskými operacemi vůči kurdským osadám v turecko-syrském pohraničí. Obavy žalobce z návratu do Turecka mají reálné opodstatnění za současných společenských poměrů v Turecku.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný namítá, že žaloba je opožděná. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 9. 9. 2021. Správní orgán zaslal žalobci na adresu jeho hlášeného pobytu předvolání k převzetí rozhodnutí, nicméně písemnost se nepodařilo doručit, neboť adresát je na uvedené adrese neznámý. Písemnost proto byla doručována podle § 24 odst. 4 zákona o azylu. Skutečnost, že žalobce nikoli v důsledku nesprávného či nezákonného postupu žalovaného orgánu správní rozhodnutí převzal až poté, kdy nabylo právní moci, nepředstavuje důvod, pro nějž by jeho opožděná žaloba mohla být akceptována jako včasná.
11. Ani věcné námitky žalobce nejsou důvodné. Jsou navíc příliš obecné. Žalovaný ve svém rozhodnutí srozumitelně vysvětlil, proč žalobce nesplňuje podmínky pro udělení

mezinárodní ochrany. Sympatizantů legálně působící strany HDP jsou v Turecku řádově miliony a při zvážení žalobcova individuálního profilu a minulosti není důvod se domnívat, že by právě on měl být vystaven politickému pronásledování či špatnému zacházení. Tomu ostatně nečelil ani v minulosti.

12. Žalovaný odkazuje na četnou judikaturu Nejvyššího správního soudu týkající se kasačních stížností příslušníků kurdského etnika (na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2020, č. j. 3 Azs 350/2019 - 78, ze dne 17. 1. 2019, č. j. 5 Azs 106/2018 - 30, ze dne 25. 4. 2019, č. j. 8 Azs 352/2018 - 46, či ze dne 7. 11. 2019, 2 Azs 75/2019 - 46). Z této judikatury plyne, že obtíže spojené s příslušností k této etnické skupině bez dalšího nedosahují intenzity pronásledování ve smyslu § 12 písm. a) či b) zákona o azylu, případně vážné újmy podle § 14a odst. 2 téhož zákona. Obavy z pronásledování by případně mohly být namíste u politicky aktivně činných osob, respektive u osob zapojených do neúspěšného státního převratu.

IV. Posouzení věci krajským soudem

13. Žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná.
14. Žaloba **není** důvodná.

Včasnost žaloby

15. Mezi stranami je sporná otázka včasnosti žaloby. Podle § 32 odst. 1 zákona o azylu žalobu proti rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany lze podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí. Podle § 31a zákona o azylu rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany nabývá právní moci dnem doručení účastníku řízení.
16. Pokud by tedy krajský soud vycházel pouze z data nabytí právní moci vyznačeného na rozhodnutí (tj. 9. 9. 2021), musel by skutečně žalobu podanou až dne 19. 10. 2021 odmítnout pro opožděnost. Při posuzování včasnosti žaloby podané ve věci mezinárodní ochrany je však nutné zabývat se také otázkou, zda byl žalobce řádně předvolán k převzetí rozhodnutí.
17. Ustanovení § 24a zákona o azylu obsahuje speciální úpravu doručování rozhodnutí ve věcech mezinárodní ochrany. Podle § 24a odst. 1 tohoto zákona stejnopis písemného vyhotovení rozhodnutí se účastníku řízení ve věci mezinárodní ochrany doručí v místě a čase stanoveném v písemné výzvě k převzetí rozhodnutí.
18. Podle § 24a odst. 2 zákona o azylu nedostaví-li se účastník řízení ve věci mezinárodní ochrany k převzetí rozhodnutí v den a čas ve výzvě uvedený, *ač mu výzva byla doručena*, je den k převzetí rozhodnutí ve výzvě uvedený považován za den, kdy je rozhodnutí doručeno.
19. Předpokladem toho, aby mohla nastat fikce doručení rozhodnutí, nedostaví-li se žadatel k jeho převzetí, je řádné doručení výzvy k převzetí rozhodnutí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2021, č. j. 1 Azs 41/2021 - 29, bod 30). Doručování písemností v řízení o mezinárodní ochraně, tedy včetně předvolání k převzetí rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany, upravuje § 24 zákona o azylu.
20. Podle § 24 odst. 1 zákona o azylu se písemnosti doručují účastníku řízení ve věci mezinárodní ochrany do vlastních rukou *pouze do místa jeho hlášeného pobytu nebo žadateli*

o udělení mezinárodní ochrany za podmínek uvedených v odstavci 2 *na adresu pro doručování*, nedoručuje-li ministerstvo na místě nebo prostřednictvím datové schránky.

21. Podle § 24 odst. 3 zákona o azylu platí, že pokud nebyl účastník řízení ve věci mezinárodní ochrany v místě doručení zastížen, doručovatel písemnost uloží v místně příslušné provozovně držitele poštovní licence nebo v azylovém zařízení, kde je účastník řízení ve věci mezinárodní ochrany hlášen k pobytu, a účastníka řízení ve věci mezinárodní ochrany o tom *vhodným způsobem vyrozumí*. Nevyzvedne-li si adresát písemnost do 10 dnů ode dne, kdy byla písemnost uložena, poslední den této lhůty je dnem doručení.
22. Podle § 24 odst. 4 zákona o azylu platí, že písemnost určená účastníku řízení ve věci mezinárodní ochrany, jehož pobyt není znám, se uloží po dobu 10 dnů v azylovém zařízení, kde je účastník řízení ve věci mezinárodní ochrany hlášen k pobytu, nebo, je-li hlášen k pobytu mimo azylové zařízení, v ministerstvem určeném azylovém zařízení, které je nejblíže místu jeho hlášeného pobytu. Oznámení o uložení písemnosti se vyvěsí v azylovém zařízení na úřední desce. Poslední den této lhůty je dnem doručení.
23. Způsob vyrozumění o uložení zásilky již zákon o azylu neupravuje. Je proto nutné vycházet z úpravy obsažené ve správním řádu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2015, č. j. 2 Azs 233/2014 – 66). Podle § 23 odst. 4 správního řádu adresát se vyzve vložением oznámení o neúspěšném doručení písemnosti *do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo*, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout.
24. V případě žalobce žalovaný doručoval výzvu k převzetí rozhodnutí na adresu uvedenou v oznámení o opuštění pobytového střediska podle § 82 odst. 3 zákona o azylu (tzv. propustka); v žádosti o povolení opuštění pobytového střediska ze dne 19. 7. 2021 je výslovně uvedeno, že písemnosti v rámci správního řízení budou žalobci doručovány na tuto adresu. Předvolání k převzetí rozhodnutí ze dne 17. 8. 2021 bylo žalobci doručováno na tuto adresu. Zásilka byla však již dne 18. 8. 2021 vrácena žalovanému. Na její zadní straně doručovatelka jako důvod zaškrtnula políčko, že adresát je na uvedené adrese neznámý. Na přední straně obálky není zaškrtnuté políčko, že by adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky, a že by mu bylo zanecháno poučení.
25. Je zřejmé, že nedošlo k uložení vyrozumění o uložení zásilky do domovní schránky, ani na jiné vhodné místo, jak vyžaduje § 24 odst. 3 zákona o azylu. Žalovaný namísto toho postupoval podle § 24 odst. 4 zákona o azylu a písemnost po dobu 10 dnů uložil v Příjímacím středisku Zastávka. Oznámení o uložení písemnosti vyvěsil na úřední desce.
26. Ani v případě, že žalobce neměl na uvedené adrese označenou schránku, případně na místě žádná domovní schránka nebyla, nejedná se bez dalšího o překážku zanechání vyrozumění o uložení zásilky na jiném vhodném místě na předmětné adrese. Ze správního spisu navíc plyne, že při doručování informace o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí doručovateli nic nebránilo zanechat na adrese propustky žalobce oznámení o neúspěšném doručení zásilky a vyzvat jej k jejímu vyzvednutí. Tato zásilka přitom byla žalobci doručována 28. 7. 2021, tedy pouze o několik dnů dříve, než výzva k převzetí rozhodnutí. Byly zde proto pochybnosti o správnosti postupu doručovatele při doručování předvolání k převzetí rozhodnutí.

27. Žalovaný proto nemohl bez dalšího postupovat dle § 24 odst. 4 zákona o azylu tak, jako by pobyt žalobce vůbec nebyl znám. Jelikož žalobci nebylo na vhodném místě zanecháno vyrozumění o uložení zásilky včetně příslušného poučení, zásilka obsahující předvolání k převzetí rozhodnutí nebyla žalobci řádně doručena. Nemohla tudíž ani nastat fikce doručení napadeného rozhodnutí. Podaná žaloba proto není opožděná.

Důvodnost žaloby

28. Žalobce namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů. Rozhodnutí správního orgánu je nepřezkoumatelné tehdy, „pokud se správní orgán určitou pro posouzení věci významnou skutečností vůbec nezabýval. Jde nejen o případ, kdy se k ní správní orgán vůbec nevyjádřil v napadeném rozhodnutí a ani k ní nečinil v průběhu řízení žádné dokazování (neshromáždil podklady), ale též o případ, kdy správní orgán sice shromáždil podklady rozhodnutí vypovídající o rozhodné skutkové otázce, ovšem nijak tyto podklady nezhodnotil a neučinil z nich ve vztahu k této otázce žádný skutkový závěr“ (Kühn, Z., Kocourek, T. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Leges, 2019. s. 618).
29. Žalobce dovozuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí především z toho, že žalovaný při posuzování důvodnosti žádosti žalobce odkazuje na několik zpráv o situaci v Turecku, ale již neuvádí, jaké konkrétní informace z nich považuje za relevantní. Omezuje se pouze na výčet informačních zdrojů.
30. Krajský soud však napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné nepovažuje. Nelze tvrdit, že by žalovaný shromážděné podklady rozhodnutí nezhodnotil či z nich neučinil žádné skutkové závěry ve vztahu k žalobcem tvrzeným důvodům žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Napadené rozhodnutí obsahuje výčet jednotlivých zpráv o zemi původu, které žalovaný využil jako podklady pro jeho vydání. Při posuzování podmínek pro udělení jednotlivých forem mezinárodní ochrany žalovaný s těmito informacemi pracuje a na relevantních místech (jak ve vztahu k azylu, tak ve vztahu k doplňkové ochraně) odůvodnění rozhodnutí odkazuje na jednotlivé zprávy, z nichž dovozuje konkrétní informace. Není tedy pravdou, jak žalobce namítá, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí není zřejmé, na podkladě jakých konkrétních informací žalovaný rozhodl.
31. Nelze také souhlasit s námitkou, že by žalovaný nedostatečně shromáždil relevantní informace o zemi původu žalobce. Žalobce postavil svou žádost o mezinárodní ochranu na obavě z návratu související s jeho kurdským původem a kontakty na představitele politické strany HDP, o kterých od něj neznámí lidé chtěli informace. Zprávy o zemi původu, které jsou součástí správního spisu, se týkají postavení kurdské menšiny v Turecku, i situace osob spojených se stranou HDP. Tyto informace považuje krajský soud za dostatečně relevantní pro posouzení důvodnosti azylového příběhu žalobce. Ani sám žalobce ostatně blíže neuvádí, v čem konkrétně považuje informace shromážděné žalovaným za nedostatečné.
32. Pokud jde o obavu žalobce z návratu související s tím, že v České republice požádal o mezinárodní ochranu, tuto obavu ve správním řízení vůbec neprezentoval. Je to přitom žalobce, kdo nese primární břemeno tvrzení ohledně důvodů, pro které se obává svého návratu do vlasti. Teprve v návaznosti na obsah těchto tvrzení vzniká žalovanému povinnost shromáždit adresné informace o zemi původu. Žalovaný nemá povinnost automaticky zjišťovat informace o situaci neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu při

jejich návratu do vlasti, pokud tato otázka v řízení vůbec nevystane. Žalobce kromě toho ani v žalobě neuvádí žádné konkrétní informace, z nichž by bylo možné dovodit, že návrat neúspěšných kurdských žadatelů o mezinárodní ochranu je jakkoli problematický.

33. Žalovaný také v napadeném rozhodnutí řádně zdůvodnil, proč žalobce nesplňuje podmínky pro udělení azylu ani doplňkové ochrany. Ve vztahu k neudělení azylu podle § 12 písm. a) zákona o azylu je podstatné, že žalobce ve vlasti neuplatňoval žádná politická práva ve smyslu hlavy druhé oddílu druhého Listiny základních práva a svobod. Opak ostatně netvrdí ani v žalobě. Již z tohoto důvodu nesplňuje podmínky pro udělení azylu podle uvedeného ustanovení.
34. Žalobce nesplňuje ani podmínky pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu. V kontextu tohoto ustanovení je rozhodující, zda žalobci může s přiměřenou pravděpodobností v budoucnosti hrozit pronásledování z důvodu jeho kurdské národnosti nebo zastávání politického názoru. Žalovaný se oběma uvedenými důvody ve svém rozhodnutí zabýval a dospěl k závěru, že žalobci pronásledování nehrozí. A krajský soud s tímto hodnocením souhlasí. Z informací o Turecku, s kterými žalovaný pracuje, jakož i z judikatury, na kterou odkazuje ve svém vyjádření, plyne, že samotná kurdská etnicita bez dalšího není důvodem pro udělení azylu. Nelze totiž tvrdit, že by každý Kurd čelil po návratu do Turecka pronásledování. A to ani v souvislosti s vojenskými operacemi vůči kurdským osadám v turecko-syrském pohraničí.
35. Žalovaný se také podrobně zabýval postavením sympatizantů politické strany HDP. S odkazem na konkrétní zprávy o Turecku dovodil, že ani členství v této politické straně automaticky nevede k pronásledování dané osoby. Ke zvýšenému riziku pronásledování dochází pouze u vysokých představitelů strany, nikoliv u pouhých sympatizantů. Členové strany či osoby s nimi spřízněné sice mohou v určitých případech čelit zvýšenému zájmu státních orgánů. Z informací, které poskytl žalobce u pohovoru, však nelze dovodit, že by mu v této souvislosti mělo hrozit jakékoliv nebezpečí. Žalobce uváděl, že se obává zatčení. Tuto jeho obavu však krajský soud ve shodě s žalovaným nepovažuje za opodstatněnou. Žalobce ji opírá o to, že došlo k zatčení dvou představitelů strany HDP, o kterých po něm dvě neznámé osoby dříve požadovaly informace. Podle žalobcova advokáta je i jméno žalobce uvedeno ve spise. Žalobce však neuvedl, v jaké konkrétní souvislosti se tam jeho jméno má nacházet. Přestože se žalobce v minulosti opakovaně setkal s těmito neznámými osobami, o kterých se domnívá, že jsou od policie, zatčen nebyl. Naopak, povedlo se mu opustit Turecko, po nějaké době se tam vrátit a pak znovu vycestovat. Pokud by se skutečně jednalo o příslušníky policie, kteří chtějí žalobce zatknout, jistě by dokázali zjistit jeho adresu a podniknout patřičné kroky vedoucí k jeho zadržení. Nic z toho se ale nestalo. A krajský soud nevidí žádný objektivní důvod, proč by se tak mělo stát v budoucnosti. Obzvláště pokud žalobce nepatří mezi zájmové osoby, které podle informací o zemi původu citované žalovaným v napadeném rozhodnutí mohou v Turecku čelit pronásledování. Ani žalobce v žalobě neuvádí žádné věcné argumenty zpochybňující závěr žalovaného o nedůvodnosti jeho obav z pronásledování. Tyto obavy proto krajský soud považuje za hypotetické, nikoliv za opodstatněné.
36. Ve vztahu k humanitárnímu azylu nebo doplňkové ochraně žalobce v řízení žádné relevantní tvrzení nevznesl. Neuváděl nic, z čeho by bylo možné dovodit, že by mu hrozil trest smrti nebo mučení či špatné zacházení nebo trest. Stejně tak netvrdil, že by mu

hrozila vážná újma v souvislosti s ozbrojeným konfliktem nebo porušením mezinárodních závazků ČR. V žalobě pouze obecně namítá, že závěry žalovaného o skutkovém základu věci nemají oporu v provedených a shromážděných důkazech. Tuto námitku však nijak blíže nerozvádí a nespecifikuje, v čem považuje odůvodnění žalovaného za nedostatečné. Krajský soud proto ve stejné míře obecnosti konstatuje, že tuto námitku nepovažuje za důvodnou. Žalovaný své závěry o neudělení doplňkové ochrany žalobci zdůvodnil dostatečně.

V. Závěr a náklady řízení

37. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
38. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 4. května 2022

Mgr. Filip Skřivan, v. r.
samosoudce